

Universitätsbibliothek Wuppertal

Lukianu Hapanta

Lucianus <Samosatensis>

Basileae, 1619

Myrtium, Pamphilus, et Doris

Nutzungsrichtlinien Das dem PDF-Dokument zugrunde liegende Digitalisat kann unter Beachtung des Lizenz-/Rechtehinweises genutzt werden. Informationen zum Lizenz-/Rechtehinweis finden Sie in der Titelaufnahme unter dem untenstehenden URN.

Bei Nutzung des Digitalisats bitten wir um eine vollständige Quellenangabe, inklusive Nennung der Universitätsbibliothek Wuppertal als Quelle sowie einer Angabe des URN.

[urn:nbn:de:hbz:468-1-1546](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:468-1-1546)

GILBERTI COGNATI
ANNOTATIONES.

a THESSALAS incantationes.] *Theſſala* gens præter cæteras veneficij nomine notata eſt: id quod ex innumeris ſcriptoribus liquet. *Theſſala* quoque veneficam & præſtigiatricem ſignificat plerumque. vnde *Menæder* *Theſſalam* cognominavit fabulam complexam, ambages ſeminarum, lunam detrahentiis. Eidem *Luciano* Θεοσελάη ὄφθαλμοί, & *Horatio* vox *Theſſala*, & *Theſſala* portenta, magicum murmur & cantiones ſunt. Eam ſuperſtitionem in *Theſſalos* à *Medea* profectam exiſtimant, quæ illac cùm fugeret, ſcriniolum magicis herbis plenum deiecit: eaq; ſperſa ſuppullulaſſe, *Suidas* in vocabulo Θετταλή γυνή annotat. *Lucanus* in *Theſſalia* ſolum, venenorum ferax, herbasq; nocentes præcreans, id confert.

MYRTION, ΠΑΜ-
ΦΙΛΩ & Δορίς.

MYRTIVM, PAM-
philus, & Doris.

MYRTIVM.

Γ Αμᾶς, ὦ Πάμφιλι, τὴν
Φίλων & τῆ ναυκλῆς
ρου θυγατέρα; καὶ ἡ-
δύσε γυγαμικῆς φασίον. οἱ
τοσοῦτοι δ' ὄφθοι, οὗς ἄμο-
σας, καὶ τὰ δάκρυα ἐν ἀκα-
ρῆ πάντα οἴχεται, καὶ ἐπιπέ-
λησαι Μυρτίου νύ, καὶ ταῦ-
τα, ὦ Πάμφιλι, ὁπότε κνας
μῦθα ὄδδον ἡδύ τοῦτο
ζουῖ καὶ μόνον ἐπιάμω τῆ
ὄϊρωτ &, ὅτι μου τηλικαῦ-
τὴν πεποίησας τὴν γαστέρα,
καὶ

D Vcine, Pamphile,
Philonis naucleri i-
stius filiam? Iam es
nim vxorem duxisse te aiunt.
Tot autem iuramenta que
iurasti, & lachryme istæ,
breui adeo momento omnia
evanuerunt? nunc Myrtij
oblitus prorsum es? idq; etiã
Pamphile, cùm οὐκ αὖν iam
mensẽm ex te prægnans sim?
Quippe hoc vel solum ex
tuo amore consecuta sum, &
michi tantũ impleuisti venterũ,

καὶ μὲν μὴ μὲν ποδοπο-
 ρῶν δὲ σὺ, πρᾶγμα ἰταίρα
 βαρότορον· οὐ γὰρ ἐκθύσω τὸ
 τιχθεῖν, καὶ μάστιγ, ἢ ἄρρη
 γήνοιο, ἀλλὰ Πάμφιλον ὄνο-
 μάσασα, ἐγὼ μὲν ἔξω παρα-
 μύθιον τὸ ἔρωδος, σοὶ δὲ ὄνομα
 δὲ ἴσως ποσειδάων ἐκείνου,
 ὡς ἄπιστος γένησθαι περὶ τὴν
 ἀθλίαν αὐτὴν μητέρα, γαμῆς
 δὲ οὐ καλῶ παρθένου· εἶδον
 γὰρ αὐτὴν ἐναγχοῦς ἐν τοῖς θεο-
 μοφοίοις μὲν τῆς μητρὸς,
 οὐδέ ποτε εἰδῆσα, ὅτι δὲ αὐτὴν
 οὐκ ἔτι ὄψομαι Πάμφιλον, καὶ
 σὺ δὲ οὐκ πρότερον ἴδου αὐ-
 τὴν, καὶ τὸ πρόσωπον, καὶ τοῦ
 ὀφθαλμοῦ εἶδος, μὴ σὲ ἀνιά-
 τω, ἢ πάντων γλαυκῶν ἐξέ-
 τὸς, μὴ δὲ ὅτι διάσποφοί εἰσι,
 καὶ ἰς ἀκίλως ὀρθῶσι μάλλον
 εἰ τὸν Φίλωνα ἰδράκας ἔπα-
 τίρα ἢ νύμφης, τὸ πρόσωπον
 οὐκ οἶδα, ὡς οὐδὲν ἔτι δὲ
 σὺ τὴν θυγατέρα ἰδέου· Πάμ-
 ἔτι σου λυρόσης, ὃ Μύρτιον,
 ἀπόσομαι, πορθέως καὶ γά-
 μως ναυκληκῶς ἀνελπίστου

et me non ita multo post li-
 beros alere oportebit, rem
 meretrici grauisissimam. Ne-
 que enim exponam infantem,
 et maxime si masculus nas-
 scatur, sed Pamphilo ei no-
 mine imposto, ego quidem
 solamen quoddam amoris ha-
 bebo: tibi vero exprobrabit
 aliquando accedens ad te il-
 le, quod perfidus fueris in
 miseram ipsius matrem. Cæ-
 terum Pamphile, haudqua-
 quam formosam virginem
 ducis. Vidi enim nuper ipsam
 in Thesmophorijs unam cum
 matre, nondum etiam sciens
 quod propter ipsam Pam-
 philum visura amplius non
 essem. Proin tu quoque antea
 ipsam contemplare, faciemque
 et oculos ipsius vide, ne te
 postea diseruciet, quod ca-
 sios eos admodum habet: ne-
 que etiam quod distorti sunt
 et se mutuo aspiciunt. Imò
 verò Philonem vidisti, pa-
 trem puellæ. faciem igitur
 illius nosti: quare nihil amplius opus erit filiam quoque vide-
 re. PAM. Adhuc, Myrtium, nugantem te audio, vir-
 gines, ac nuptias nescio quas nauticas commemorantem.

ἐγὼ δὲ ἢ συμμῶ τινα ἢ λα-
 λῶν ὑμῶν οἶλα, ἢ ὅτι φί-
 λων ὁ Αλωπεκῆσθ, οἶμα ἔφ'
 ἱκανὸν λέγειν δὲ, θυγατέρα
 ὄπως ἔχῃ ἀρσένον ἢ ἄρσενον
 ἀν' οὐδὲ εἶπ' ἔειπ' οὐτ' ὅ-
 τ' ᾧ πατρὶ. μὲνημαι γὰρ ᾧ
 πρὸς τὴν ἰδικίαν πρὸς συμ-
 βολαίου ναυτικόν. τάρανδον
 γὰρ, οἶμα, ὁ φείλων τῷ πατρὶ
 οὐκ ἠέλην κτείνεσθαι, ὁ δὲ πα-
 ρὰ τοὺς ναυδοίκους ἀπίστα
 γὰρ αὐτόν, καὶ μόνος ἐξέτινον
 αὐτόν, ὅτ' ὄλον, ᾧ ὁ πατὴρ ἐ-
 φασκεν. ἢ δὲ καὶ γὰρ μὲν ἰδέ-
 σθαι ὁμοί, πῶ τῷ Δημόστρῳ
 γατέρα πῶ τῷ Περυσίῳ ἱσθᾶ-
 Τηγηκόστ' ἀφ' ἑσθ, καὶ τὰτα πρὸς
 μητρὸς ἀνψίαρ οὐσαρ, πῶ
 Φίλωνος ἐγείων ἄρσενον ἢ πό-
 θον τὰτα ἠκούσας, ἢ σωτέ-
 θηκας αὐτὴν, ᾧ Μύρτιον, κα-
 νὰς τινὰς ἰηλοτυπίας σπια-
 μαχοῦσα; Μύρ. οὐκ ἔνδ' γὰρ
 μέεις, ὅ Πάμφιλι; Πάμ. μέμη-
 νας, ᾧ Μύρτιον, ἢ ἰραπαλάδ.

Egōn' autem simam alia
 quam, aut formosam spon-
 sam noui? aut omnino quōd
 Philon Alopecensis (uuum
 enim opinor te dicere) hi-
 liam habet nubilem? At ne
 que patri amicus ille est.

Memini enim de pascio nau-
 tico non multo ante iudicio
 illum cum illo contendere.

Nam talentum, opinor, des-
 bens patri, exoluitre nolebat.

Pater autem apud eos qui
 controuersias nauticas dis-
 ceptant, accusauit illum: a-
 deoq; agrè eum exoluit il-
 lud, imò neque totum, ut pa-
 ter dicebat. Quòd si autem
 uxorem ducere etiam decre-
 tum mihi esset, Demea scilicet
 filia relicta, eius qui su-
 periore anno exercitum du-
 xit, idē etiam cum conso-
 brina ea mihi sit, Philonis
 istam nescio quam uxorem
 ducerem? Tu verò vnde
 ista audisti? an forte ipsa
 hoc effinxisti, nouas quas-

dam zelotypias meditando, & cum ijs perinde ut cum umbris
 nequequam digladiando? MYR. Proinde uxorem, Pam-
 phile, non duces? PA. Infans, Myrtiū, aut certè temulenta es.

Aiqui

ἑὰ τοι χθεις οὐ πῶνον ἱμεθύ-
 ωμεν. ΜΥΡ. ἡ Δωρίς αὐτῆ ἔ-
 λυπησέ με· περιφθόσα γὰρ ὡς
 ἔρια ἀνούσαιτό μοι ἐπιπλώ γα-
 εῖρα, καὶ ἄξια δὲ τοχέα ὡς
 ἄπρ μὲ, Λισβίαν, ἔφη, ἰνυ-
 χόσαρ αὐτῆ, μάκρον δὲ σὺ αὖ-
 τῷ, ὦ Δωρί, λίγῃ ἄπρ ἀκίκο-
 ας, ἄγῃ μὴ ἰλάσασά τά. Δω.
 ἀπ' ἐπιπιδέλω, ὦ Λισβοῖνα,
 ἔτι ἰψοσάμω· ἐπὶ γὰρ κα-
 τὰ τὸ πρυτανῆον ἐγγόμελω,
 ἰνιτυχέ μοι ἡ Λισβία μεδίῳ
 σα, καὶ φησὴν, ὀέρσῃς ὑμῶν
 ὁ Πάμφιλος γαμῆ τῷ Φί-
 λων ὅθυγατέρα. ἂ δ' ἀπι-
 σοίλω, ἡξίου με παρακύψας
 σαρ ἰστόν στυπὸν ἰμῶν,
 ἰδῆν πάντα κατ' ἑστ' ἐμίσθα, καὶ
 ἀοληγείδ' ας, καὶ θόρυβον, καὶ ὑ-
 μνῆσιον ἄδοντας τινας. Πά-
 τίδρ, παρ' ἐν ψας, ὦ Δωρί,
 Δω, καὶ μάλα, καὶ εἶδον ἄπαν-
 τα ὡς ἔφη. Πά, μανθάνω τῶν
 ἀνάτων, ὅτι πάντα ἡ Λισβία,
 Δωρί, πῶς αἰ ἰψοσάω, καὶ σὺ
 τῆλυθῆ ἀπ' ἡγίλλας Μορτίῳ.
 πῶλω μάτῳ γὰ ἰσπράχθῃτε·
 οὐτε

tibi Dori, mentita Lesbica est, & tu vera Myrtio quoque
 renunciasti, nisi quod metu frustra amba territa estis.

Atqui heri non ita multum
 inebriati fuimus. MYRT.
 Doris hæc merore isto affe-
 cit me. Nam cum forte mis-
 sa esset ut lanas coemeret
 mihi ad ventrem, & vota pro
 me faceret, Lesbia ait fore
 convenisse se. Quam potius
 ipsa huic, Dori narra que
 audieris, nisi tuta finxisti ea.
 DOR. At melè dispeream,
 hera, si quicquam mentita fui.
 Nam postquam eò loci ubi
 curia est, veneram, obuiam
 fit mihi fortè Lesbica, subri-
 dens atq; ait: Amator vester
 Pamphilus uxorem ducit,
 Philonis filiam. Ac si crede-
 re nollem, iussit ut in angu-
 portum vestrū intrò aspice-
 rem, ubi omnia corollis &
 feris ornata essent: præterea
 & tibicina, & tumultus, &
 qui Hymenæū canerent, non
 nulli. PAM. Quid igitur
 aspexisti intrò? DOR. At-
 que admodum, vidisq; omnia
 que illa dixit. PAM. Intel-
 ligo errorem, neque omnia

οὐτε γὰρ παρ' ἡμῖν οἱ γάμοι.
 ἀλλὰ νῦν ἀνεμνήθην ἀκόσασ
 τῆς μητρὸς, ὅποτε χθὲς ἀνέ-
 σπριψα παρ' ὑμῶν ἔρχη γάρ,
 ὦ Πάμφιλι, ὁ μὲν ἡλικιώτης
 σοι Charmίδης, ὁ τὸ γάτον
 Λεισάντης γὼς, γαμῆ ἡδὲ καὶ
 σαφρονῆ, σὺ δὲ μίχρη τι
 ἰτάραρα σάει; τοι ἄτα παρα-
 κῶων αὐτῷ, ἐς ὑπνοκκῶν ἰχ-
 θῶν, ἔτα ἔωθεν πῶλλον ἀπὸ
 τῆς οἰκίας, ὥστε οὐδὲν ἔδωκε
 ἄν ἡ Δωρίς ὑστέρων ἔδωκε ἢ δὲ
 ἀπιστῆς, αὐθις ἀπελάθῃσα, ὦ
 Δωρί ἀκείδωσι δὲ μὴ τὸν σε-
 νοπὸν, ἀλλὰ τὸν θυραν, πο-
 σίρα ἰσπρὴ λατισμῶν ἡμῶν
 ρύσας γὰρ τὸ τῶν γατόνων.
 Μὲν ἀπίσασας, ὦ Πάμφιλι
 ἀπηξάμω γὰρ ἄν, ἔτι τοῖο
 ὦ γῆρῶ. Πάμ. ἀπὸ οὐκ ἄν
 ἔγῃ τοῖο, μὴ δ' ἄτω μανίω, ὡς
 ἐκλαθίσθαι Μυρτίς, καὶ ταῦ-
 τα, ἡδὲ μοι νοούσης
 παθίον.

na esse. MY. Seruisti me, Pamphile. Strangulassetem equi tē
 me, si quicquam tale factum fuisset. PA. At factum non est,
 neque ita insaniero ego, ut Myrui oblitus esse videar,
 praesertim iam vierum ex me
 scirentis.

Neq enim nuptia ille apud
 nos sunt sed in mentem nunc
 venit mihi quod ex matre
 audiui quando a vobis heri
 domum reuersus fui. Nam
 illa mihi, Pamphile, inquit
 tu, aequalis hic quidem tuus
 Charmides, vicini huius A-
 ristateni filius, uxorem iam
 ducit, & respicit. Tu vero
 quousq tandem cum amica
 consuetudinem habebis? Ta-
 lia ego tum audiens, per ne-
 gligentiam trans mittebam,
 atq; in somnum prolabebar.
 Demde manē exurgens, dor-
 mo statim exiui, ut nihil eo-
 rum sciam quae Doris postea
 vidit. Quòd si autem mihi
 non credis, denuò abies hinc
 Dori diligenter inspicie, non
 porticū, sed ianuam ipsam,
 vira coronis ac fertis exora
 nata sit. deprehendes enim
 non nostram illam, sed ticia

GILBERTI COGNATI
ANNOTATIONES.

[IN Thesmophotijs.] Thesmophoria, sacra Cereris, Cerealia à Latinis dicta. Ceverem enim Græci θεσμοφορον appellant, quasi legiferam: quo etiam epitheto à poetis insignitur. Virg. 4. Aen.

—mactant lectas de more bideates

Legiferæ Cereri—Ouid. 5. Metam.

Prima dedit leges: Cereris sunt omnia munus.
eo die captivi soluebantur vinculis. Hermog.

ΜΗΤΗΡ ΚΑΙ
Φίλινα.

MATER ET
Philinna.

MATER.

Μανυς, ὡς Φίλινα, ἢ τί ἐπαθόν ἐν ὄξυμποσίῳ χθίς, ἢ κε γὰρ ἰμὶ Δίφιλῳ ἔαθε λακρύων, καὶ διηγέσατό μοι, ἃ ἐπαθον ὑπὸ σοῦ. μεμθύσασα γάρ σε, καὶ ἐς τὸ μίσησον ἀνασάσαν ὀργήσασα, αὐτῇ δὲ κἀκούοντῳ, καὶ μετὰ τούτοις, φιλήσασα Λαμπρίαν τὸν ἐταῖρον αὐτοῦ, καὶ ἐπὶ ἐχρήπη εἰ σοι καταλιπούσασα αὐτόν, ἀπὸ τῆς πρὸς τὸν Λαμπρίαν, καὶ περιβαλὲν ἰκάνον· ἐαυτὰρ δὲ ἀρπυγιάσαι, τούτων γιγνομένων. ἀπὸ δὲ τῆς νυκτὸς, οἶμα, συνεικάσθαι, ἡεc fierant. Sed neque noctu opinor concubivisti cum eo,

Nsarane fuisti, Philinna, aut quid tibi accidit tandem in conivio heri? Venit enim ad me Diphilus manè laethrumans, & narrauit mihi ea quæ indignè à te passus fuerit. Ebriam enim fuisse te, & in medium progressam saltasse ait, ipso prohibente, postea autem etiam osculatam fuisse Lampriam sodalem suum: ac postquam succensuerit tibi, relicto ipso ad Lampriam transivisse, illumq; amplexatam esse. Scse verò disperivisse cum Bbbb 3 relicto